

sammen og etablere en Beværtning. Imidlertid dør Manden, inden Kønen har naaet 30 Aarsalderen, og hun kan jo særdeles godt være en overordentlig dygtig og omsigtsfuld Kvinde, fordi hun ikke har naaet 30 Aarsalderen, vi kunne dog vel antage, at en Kvinde i 24 Aarsalderen i Almindelighed er fuldstændig moden med Hensyn til at skønne over, paa hvilken Maade hun skal drive sin Forretning. Jeg kunde derfor ønske, at Udvalget vilde tage under nærmere Overvejelse, om der ikke her kunde være endnu en Ændring at gøre.

Til § 1 er der stillet et Ændringsforslag om Krohold paa Landet, hvorefter der maa bevæertes andre end rejsende; ogsaa dette Ændringsforslag maa jeg fuldt ud anerkende. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister kan mene, som han nylig udtalte, at man maa være mod denne Tilladelse for Kroer og Gæstgivere paa Landet, fordi en saadan Tilladelse skulde medføre, at Ungdommen ukontrolleret kunde hengive sig til Nydelsen af Spiritus. Det forekommer mig virkelig, at det, at det er tilladt Kroer at beværte Ungdommen, gaar i absolut den modsatte Retning, thi paa Kroerne kunde dog ingen siges ukontrolleret at kunne hengive sig til nogen som helst Nydelse; paa Kroerne ville de unge Mennesker være under Tilsyn af deres Principaler, deres Forældre osv., men hvis det nægtes det unge Menneske at gaa hen paa Kroen og spille sig et Parti Billard og drikke en Bajer, saa henvises han til det, som ogsaa den ærede Ordfører henviste til var en Fare, nemlig til Smugkroer, hvor de ere ukontrollerede; men paa Kroerne og Gæstgiverierne kunne de ikke siges at være ukontrollerede. Jeg kan derfor ikke se, at man af Hensyn til Ungdommen eller af Hensyn til Moralen i nogen Retning kan være en Modstander af, at Kroer og Gæstgiverier have Ret til at beværte andre end rejsende.

Medens Udvalgets Ændringer paa dette Punkt maa anerkendes som gode, tror jeg, at man kunde have ventet, at Udvalget, bortset fra Lovforslagets Hovedpunkter §§ 5 og 6, vilde have ændret adskillige andre af Lovforslagets Paragraffer, f. Eks. § 11, hvor der staar, at Billard- og Keglebanehold skal kunne nægtes, dersom Politiet kan befrygte, at den vedkommendes Adgang dertil vil give Anledning til Spil eller Væddemaal om uforholdsmæssig høje Pengebeløb. Beværterstandens Andragende, som jo ogsaa er forelagt her i dette Ting, henviser til denne Paragraf og til det ret urimelige i, at det

skulde kunne antages, at nogen Politimester vilde se, om den og den Mands Tilladelse til at holde Billard eller Keglebane kunde være en Fare for højt Spil. Det er en Betragtning, som jeg synes, man burde have forventet, at Udvalget vilde have taget Hensyn til, saa at det havde foreslaaet en Ændring.

Med Hensyn til det meget vigtige Spørgsmaal om den særlige Beskaffenhed af Beværternæringen har Udvalget heller ikke taget Hensyn til Beværternes Andragende, som ogsaa henviser til dette Punkt, og jeg synes ogsaa, at man her kunde have ventet af Udvalget, at der var blevet stillet Forslag om Ændringer. Vi maa dog vistnok alle sammen erkende, at Beværtningerne ikke, som de synes at betragtes fra enkelte Sider, absolut alene ere Steder, hvor Folk gaa hen og drikke og drikke for meget, men Beværtningerne ere allerede nu og ville i stigende Grad blive Steder, hvor Befolkningen, Kvinder og Mænd, gaa hen for at nyde deres Kost. Jeg synes ikke, der er nogen rigtig god Anledning til gennem Beskatningsforholdsregler at stille Beværterne saaledes, at de tvinges til at tage højere Priser, end de vilde kunne sælge til, naar de vare underkastede de almindelige Beskatningsregler.

Men som sagt, medens jeg havde ventet noget mere af Udvalget over for disse enkelte Paragraffer — de andre Paragraffer skal jeg ikke omtale — er Hovedsagen jo den, at hverken den ene eller den anden Fraktion af Udvalget paa nogen Maade har rørt ved eller synes ifølge de Foredrag, som i Dag ere holdte her i Salen, at være tilbøjelig til at ville røre ved Monopolspørgsmaalet. Monopolet vil hele Udvalget, alle Fraktioner i Udvalget, fremdeles fastholde. Allerede ved 1ste Behandling har jeg sagt, at jeg finder det urigtigt, og at jeg ikke tror, at det er den rette Vej at gaa. Den ærede Ordfører har henvist til, at Drikkeriet er i Tiltagen her i Landet, og han brugte den ikke ganske ubekendte Udtalelse, at Danmark er det mest fordrukne Land i Verden. Jeg tror ikke, at man just skal gøre sig alt for megen Ulejlighed ved over for Indlandet og Udlandet at fremstille det danske Folk som det mest fordrukne Folk paa denne Klode. For det første tror jeg ikke, at vi ere det, og for det andet er der ikke nogen særlig Stads ved, at vi i Udlandets Øjne komme til at staa som et Folk af Drukkenbolte. Men lad nu være, at vi drikke en hel Mængde Spiritus her i Landet, og lad være, at vi maaske drikke for